

Negyedévre 1 frt.
Egész évre 4 frt.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Kármelita-tér 8. sz.

Előfizetéseket és hirdetéseket felvesz
a kiadóhivatal.

Buzdításul.

Dó poeta, kit az ihlet,
Bárha nincs is, de megillet,
Klapjad fel hős lantodat.
Nem látod, hogy itt az idő,
Mikor minden janushivő
Nárja már, hogy hangot adj.

Nem látod, mily szép, derült ég
Borúl felénk? — jölköhet, még
Nem virít a fűzfaág;
Émde azért rozsdás lantod,
Hogy ha nem is tiszta hangot,
Hangot azért mégis ad.

Megenyhült már, lágyabb a lég,
Nó elolvadt, morog a jég,
Csak a bőjti szél hever.
Tél után tavasz ha ébred,
Feszgöbbé lesz ifju élted;
Hangszered hát mért hever?

Fogod dalhoz, énekléshez
Többé erőt tán nem érzesz?
Szólj, mi bántja lelkedet?
Mivel szerke vészjel hangzik,
Muzsád talán azért alszik?
Házadat ám ne feledd!

Csengő rimes zöngemények
Éppen mostan jól kelnének,
Fő legyen csak benn a rim.
Sondalattal terhelt versek
Legtöbbsnyire zöldek, nyersék
S meghallgatni csupa hin.

Legyen tarha benn a théma,
Egyik-másik versláb béma,
Főmád akkor remek.
Mert kűtönben hogy buzdulna,
Házát védni, ha indul a
Népfelkelő hadsereg?

Garçon.

A VADRUCZÁK.

— Krónikás adoma E. hercegről. —

A boldogult E. herceg háromról volt nevezetes: tősgyökeres magyarságáról, páratlan jó szívéről és példátlan egyszerűségéről. A legutolsó őrök különben ruházkodott nálánál. Epen e miatt nem egyszer a legfőlségsőbb kalandjai voltak. De nem vette rossz néven, ha valaki — nem ismerve őt — úgy bánt el vele, amint hasonló külsejű — purgerekkel szokás. Sőt némelykor épen maga provokálta az ilyen jeleneteket.

Egy ízben egy távolabb fekvő urodalmát látogatta meg. Beszélni akart a tisztartóval. Egyszerű kettősfogata még künn az uton megállt. Be se hajtatott az udvarra.

Az irodába lépve, alázatosan köszön az ott dolgozó gazdasági őröknek.

— Itthon van, kérem, a tekintetes tisztartó ur?

Az őrök egy röpké pillanatra felnéztek az írásáról. Nem ismerte a herceget. Azt gondolta, valami kisebb mesteremberrel van dolga:

- Nines itthon, öreg!
- Hát mikor jön meg, kérem?
- Azt ő tudja!
- Majd megvárom, kérem alássan.
- Jól van, öreg.

Evvel a herceg szépen megállt az ajtó előtt és a kalapját forgatta kezében.

Az őrök e párbeszéd alatt fel se pillantott. Nagy szorgalommal dolgozott, nem is ügyelve tovább vendégére.

Egyszer, amint másik lapra került a tolla, észreveszi, hogy az öreg még mindig ott álldogál.

Az ajtó mellett a sarokban hosszú fehér faláda állt.

- Hát üljön le oda arra a ládára, öreg!
- Köszönöm szépen ifjúrám!
- A herceg leült.
- Az őrök megint tovább irt.

Ugy látszik csak másolt valamit, mert egyszer csak, írásközben megszólítja a herceget; de azalatt is, mondok, a legnagyobb szorgalommal tovább irt:

- Hova való maga, öreg?
- Zalába, kérem alássan.
- Hol lakik?

A herceg megnevezett hamarjában egy falut a Balaton partján. (Volt neki állítólag kilenezvenkilenez.)

- Hát van-e sok vadréce a Balatonban, öreg?
- De van ám!
- Szokott maga vadászni?
- Nem én ifjúrám, nem tudok én löni.

(Kortársai és ismerői azt állítják róla, hogy pisztolylyal szélötte a levegőbe feldobott szilvماغot.)

- Szereti-e a vadrécezt, öreg?
- Szeretném, ha volna.
- Hát fogjon, ha nem tud löni.
- De hogyan?

— Tudja mit, öreg? Elmondok én magának a módját, hogy hogyan kell a Balatonban kacsát fogni, ha nekem is hoz belőle.

- Hozok, ifjúrám! Elhozom a felét.
- No jól van.

Nota bene: a herceg rendkívül kopasz volt.

— Menjen be a Balatonba nyakig, ott ahol szép meneteles a part; azután ha arra jönnek a vadrécek, bukjon le félig, úgy, hogy csak a feje bubja lás-

sék ki, a vadrécek majd azt hiszik, hogy az valami — tök és oda jönnek a fejét csipkedni, maga meg megfogja egypárnak a lábát a víz alatt és — punctum!

— Ejnye de egyszerű! Ezt megpróbálom; azután majd magának is hozok belőle, ha még egyszer erre

. . . . E pillanatban lépett be az irodába a tisztartó és elszörnyűködve pillantja meg a ládára ültetett herceget.

— Fenséges uram, az Isten szerelméért

— Egy szót se! — kiáltá E. és kezével intett a tisztartónak, hogy kövesse.

A szegény őrök kezéből kihullott az elébb oly lankadatlan szorgalommal perczegtetett toll. Azonnal felismerte a helyzetet. Majd hogy kővé nem vált ijedtében. —

A herceg, mintha észre se vette volna rémületét, barátságosan intett neki távozás közben:

— Réce lesz öcsém, ha fogok.

A tisztartóval hamar elvégezte a dolgát és miután kaczagva elbeszélte volna az őrökkel való kalandját — felült és elhajtatott.

A tisztartó kétségbe volt esve e banális tévedés miatt. Azt hitte, hogy a herceg csak magába fojtotta e sérelem miatti jogos bosszankodását.

— Ez még állásomba kerülhet!

Kopasz emberek semmit se bocsájtanak meg oly nehezen, mint a tar koponyájukra vala legesekélyebb czélzást.

Neki rontott hát az amugy is halálra rémült őröknek és hogy a hercegnek némi elégtételt szolgáltatasson, brevi manu elcsapta a fiatal embert.

Nem is késett ezt a szolgál-lelkü eljárását a hercegnek egy hosszú és alázatos levélben tudomására hozni.

A válasz sokáig késett.

Ez nyugtalanította a tisztartót, kinek amugy se volt jó rendén a szénája.

Bele telt egy hónap mire megérkezett a herceg — sajátkezű válasza.

Hangzott pedig a levél, a tisztartó nem csekély rémületére, ilyeténképen:

„Tekintetes Tisztartó Ur!

Az állomásáról ok nélkül elmozdított példátlan szorgalmu fiatal embert, az őrököt értem, bárhol van is, kerestesse fel és állásába helyezze vissza!

Tekintetes Tisztartó Ur ellen pedig jogos panaszkok érkeztek be a központi irodába. Hütlenségéről dönthetlen bizonyítékok vannak kezeim között; de én ezeket ezuttal nem akarom még tudomásul venni, mert nem akarom a tekintetes tisztartó urat teljesen tönkre tenni. Hanem megrovásom kijelentése mellett áthelyezem önt az időközben megürült x-i urodalomba.

Azt a kedélyes őrököt pedig, aki önnek távollétében, sőt még tréfaközben is oly szorgalmasan dolgozott, az ön helyébe ezennel kinevezem.

Ilyen emberek kellene nekem.

Maradtam etc. — — —

Igy fogta fel azt a tréfát a nagy ember- és világismerő herceg és a fiatal tisztartónak installációjára küldött a jó tanácsért — ötven darab pompás vadruczát. — Hallomás után:

Szeghalmy Béla.

Ebédutáni pletykák.

Nr. I. „Az ám, csakugyan érdekes eset: ügyvéd volt és a kliense átadott neki egy váltót, hogy azzal váltson ki egy másikat. Ő meg szépen zsebre vágta a váltót, aláírta a maga nevét, értékesítette a maga részére a meghamisított váltót. Persze a szegény kliens nagyot nézett, mikor megtudta a dolgot, de hát mit csináljon a nyomorulttal, mikor az egész familia ott térdel előtte irgalmat könyörögve. Így történt ez — — vel!

Kórus: Pssz! ez maradjon köztünk!

Nr. II. „Ami azt illeti, derék gyerek volt, előkelő és kedves, sok évvel ezelőtt hallottam tőle, hogy főrendezője volt egy bálnak, aztán nagyszerű stílust követett el: felvette a rendezési költségeket, a más pénzét is szépecskén elköltötte, akiknek járt volna, azok sírva néztek utána. Biz ezt másnál sikkasztásnak neveznék, de hát ez oly pompás, okos, jó modoru, közkedvelt ember volt, hogy a hozzátartozói megpuszították, mikor bevallotta. Csak a szegény cigány sóhajtott bánan; ejnye, hogy is hitták csak, font szárnra váltózott — —

Kórus: Pssz! Maradjon köztünk!

Nr. III. „No az nem igaz, mert én magam tudom, hogy igenis jól volt elintézve. Az egyik rokona volt a becsületbiróság matadora. Hát mit csináljanak? Csak nem ereszthetik össze őket? Hogy még utóbb összevagdadják őket? Mire való a jury? Beszéltem vele, mikor vége volt a heccznek. Iszonyuan szégyellte magát, aszondta, hogy krietál. Én meg nevén szólítottam, mondok te —

Kórus: Pssz! Maradjon köztünk!

Nr. IV. „No, én meg vagyok elégedve vele. Igaz, hogy más ember a leányáért is megfelel, míg őhelyette meg a leánya felett meg, hanem az mind-egy. Sok lehetséges. Hát mikor az öngyilkost felfedezte a fán? Az is nagyszerű volt. Más doktorol, ő meg föltámaszt. Nem hazudnék annyit, ha hipnotikus betegsége nem volna. A régi honvédek ügye meg a következő: —

Kórus: Pssz! Maradjon köztünk!

Nr. V „Hallottatok Sz. esetét? Nem igaz ugyan, de elmondom, ahogy hallottam — —

Kórus: Halljuk, halljuk!! Dehogy nem igaz!

(Folyt.)

GYÁSZDAL.

— Az kedves bugákhól. —

Szerettük egymást, mint a kést a kecske,
A mi szerelmünk nem volt kisebbecske,
Kikelt tavaszkor, mikor jött a fecske,
S azontul őszig növekedett becsbe!

Hányszor megmondtam: óh buga szeretlek!
Szerelmünkől hány szép czikkecske feslett;
S mivel az élted mindig vala feslett,
E tekintetben nagy volt a kereslet.

De ah, megátkozál te hűtlen, engem.
Jaj, százsoros jaj, most mit kéne tennem?
Gyufát ivandok, amelyik fejetlen,
Meghalandok s majd heverek temetlen.

És majd kijösztok az siromra búval,
És elbúsultok az kísérő lúval,
És majd zeneg az ajkatokon búdal,
És támasztotok engemet föl rúddal.

Hahogy pediglen föl nem támadnék én,
S kihuzódnék alulatok a gyékény,
Ha ti lakoztok a pokol e végén,
Fájó szívvel a tulsó végre mék én.

Mert társasága kedves a bugának,
Igaz, hogy tartják a fejét butának,
De szerelmem ah, ujólag föltámad,
Ah hogyha tudnád: mint rivok utánad!

Bús Diák.

Nevető számok.

Irta: Szeghalmy Béla.

(Vége.)

— Már hogy volna sok? — válaszolá a tréfát kedvelő gróf és már a n a d r á g j a z s e b j é b e (!) nyult, hogy aprópénzzel kifizesse az élelmes kovácsot.

De a kovács írásbeli szerződést követelt.

A grót kaczagva írta alá a nyilatkozatot, hogy az összeget azonnal kifizeti.

Azután leültek egy fatörzsre és elkezdtek számolni.

De mennyire elsodálkozott a tudatlan méltóságos ur, a furfangos kovács egyszerű számításának csodálatos eredményén!

Nos mit gondol a t. olvasó, többre ment ez a krajezáros fizetség 100 frtnál?

De többre ám!

A számítás szerint:

42 millió 950 ezer 672 forintot és 95 krt kellett volna fizetnie.

S ez nagyon természetes!

Egy lovon van négy patkó, minden patkóban: 8 szeg, összesen: 32 szeg.

Az első patkó (8 szeg) csak: 2 frt 55 krba kerül.

A második patkó (16 szeg) már: 652 frt 80 kr.

A harmadik patkó (24 szeg): 415 ezer 994 frtba és 20 krba kerül.

Az utolsó patkószeg árának kiszámítása után az egyes patkószegek árát összeadták és kijött a fenti mesés összeg, melyet minden laikus tréfásnak fog mondani, mert az első pillanatra az gondolja: 32-szer 1 krajezár az 32 krajezár. Csakhogy itt nem erről, hanem folytonos duplázásról van szó. (Orbók.)

Sehrán indiai királynak annyira megtetszett a sakk-játék, hogy feltalálójának Sessa Eba D a h e r, ind matematikusnak királyi szavára megígérte, hogy bármit kérjen tőle kész megadni neki.

A mély tudományu, büszke matematikus sajtáságos ajándékot kért.

Még pedig olyan értékest, melyet a föld összes királyai se adhattak volna meg neki!

— Adj, oh király, a sakk-tábla első koczkájáért egy buzaszemet; a másodikért négyet, a harmadikért kilenczet és így tovább mindegyikért annyiszor annyit. Ha ki tudod fizetni e jutalmat, százszor gazdagabb vagy, oh kegyes király, a föld összes urainál!

Az első pillanatban haragra lobbant a király, mert azt hitte, hogy Sessa a gunyt akar vele üzni ezekkel a „kifizethetetlen“ buzaszemekkel, de azután méltó csodálkozására kiszámította és megmutatta neki a lángeszű Sessa, hogy valóban nem képes annak milliomodrészét se kifizetni.

Aki kíváncsi rá, ha ki tudja mondani, ide írom a buzaszemek összegét:

18,446,744,073,79,551,616,542.

Ez középszámítás szerint körülbelül 22 billió (régii) mérő buzát tesz.

Es ha a világon minden száraz helyen (ami

nem tenger vagy folyó), tehát: 2 millió 398 ezer 879 négyszögmeértföldnyi területen, mindenütt csak buzát termelnének: 70 jó aratás, a z a z: hetven év kellene ahhoz, hogy az az egész földdarab ennyi szem buzát termeljen. (Schlömilch.)

Ennyit a kis számok hihetetlen felszapordásáról.

Igen meglepő még a hosszú és vékony tesztek (selyemszál, gyufa, drót) hosszúsága, az általuk befödhető terület és az általuk elfoglalt térfogat (köbtartalom) közötti nagy különbség is.

Annyi kötőpamut (legfinomabb szám, az melyből 40 mértföld hosszú darab megy egy fél kilóra) mely innen a napig érjen, csak: 5220 métermázsát nyom.

Ugyanilyen hosszú selyemszál (ugy, amint a selyemhernyó szájából jön) csak: 110 métermázsát nyomna.

Az a pókháló-szál, mely a napot összes bolygóival egybefüzné, csak 2 ezer millió (két milliárd) métermázsát tenne. (Dr. Bernstein.)

Milyen hosszúságot képvisel egy millió gyufaszál egyenesen egymás elé rakva?

Egy gyufaszál hossza: 5 centim. Egy millió szál hossza tehát: 50 kilométer (50 ezer méter).

Az osztrák-magyar katonai lépés hossza 75 centim.

50 kilometer tehát lesz: 66 ezer 666 lépés.

Ilyen lépést a katona 115 öt tesz percenkint.

50 kilometert tehát: 9 és fél óra alatt lép meg.

Egy millió gyufaszál tehát olyan hosszúságot képvisel, melyen a katona egyforma, kimért és lankadatlan lépéseivel 9 és fél órán át masírozik.

Egy más mellé rakva, hogy területet foglaljon el: egy gyufaszál hossza 50 mm., vastagsága 2 mm. területe tehát: $100 \square \text{ mm.} = 1 \square \text{ centim.}$

Egy millió szál: 1 millió négyszög centim. $= 100 \square \text{ m.}$

Egy millió gyufaszál tehát csak annyi helyet foglal el, hogy be lehetne vele takarni egy kis konyhakertet, melynek hossza 10 m., szélessége is 10 m.

Ez pedig nagyon csekély terület ahhoz a roppant hosszúsághoz képest!

Egy másra rakva, hogy a köbtartalmat megkapjuk: egy gyufaszál hossza: 50 mm., szélessége: 2 mm., vastagsága: 2 mm.; köbtartalma tehát: 200 köbmm.; egy millió szál köbtartalma: 200 millió köbmilliméter: ez pedig egy köbméter tüzfának csak egy ötödrészét teszi. Azaz egy millió gyufaszál egymásra rakva, nem foglal el nagyobb helyet, mint egy oly farakás, mely egy méter hosszú, egy méter széles és 20 centimeter magas, ami közönséges paraszt-számítás szerint husz hasáb fának felel meg.

Ilyen hihetetlen különbség van a hosszúság, megfelelő terület és köbtartalom között.

arabonczias Diák
a
szeszgyárban.

Szomoruan bandukoltak ki az árva részvényesek a szeszgyár felé, melynek kéményéből épen akkortájt emelkedett ki az ötezer forintok füstbe széledő utolsó krajczárja, szónokolván a részvényesekhez eképen :

„Latiatuc részvényeseim mic vogmuc, isa füst és chomu vogmuc.“

Perl(ekedő) Józsi utközben megkötözte saját kezét, lábát, mert érezte, hogy sok benne a tűz. Három ügyvédsegéd vitte utána görnyedő derékkal elmondandó beszédei kéziratait, **Wottitz** az ügyész háromszor elaludt az uton, mert szónoklatait mondogatta magában, **Keppich** testvérek a szeszgyári Wertheimszekrény fiókjait úgy bezárták, mintha volna benne valami, **Mandl** ügyvezető szeszgyári részvényeket vagdalt apró szeletekre, nem tudni mi célra, eközben azonban megnyílt a gyűlés.

Wottitz (önmagához): Van szerencsém felolvadni az igazgatóság jelentését és a zárszámadást, mely szerint a szeszgyár vagyona száznegyvenezer forint deficitből, egy üres kasszából, öt üres hordóból, három üres pálinkás kazánból áll, az évi osztalék részvényenkint 5000 frt minus, kérem tehát az igazgatóság tagjainak a felmentvényt megadni és díjazásukról gondoskodni.

A részvényesek : A díjazást illetőleg felhatalmazzuk az igazgatóságot, hogy az amott sötétlő kasszából tetszésszerinti összeget kivegyen magának, ha tud. A többire nézve halljuk Perl-t.

Perl : Tekintetes közgyűlés! Én már írásba foglaltam, amit mondandó vagyok, sziveskedjenek meghallgatni. Én, tekintetes közgyűlés, nem értek a szeszfőzéshez, hogy tehát adataimat mégis bizonyos alapra helyezzem s megtudjam, mennyi kő-

szénnel csalták meg a gyárat : beállottam 3 hónapra fűtőnek és most lesz szerencsém befűteni a t. igazgatóságnak. Tekintetes közgyűlés, a lefolyt évben összesen 65,000 forint értékű kőszén lett szállítva s e révén a gyár nem kevesebb mint 289,997 frt 68 $\frac{1}{2}$ krral lett megcsalva. A szállított kőszén ugyanis rossz volt, kövek voltak benne. És pedig milyen kövek? Tudjuk mindnyájan, hogy a szén és gyémánt vegyileg egy anyagból valók, a szén nem más, mint fekete gyémánt, a gyémánt pedig fehér szén. Ennélfogva, tekintetes közgyűlés, azt még megbocsájthatónak tartottam volna, ha a szállított szén a rokonanyagu gyémánttal lett volna keverve, de én bátran állíthatom, hogy azok a flaszterkő nagyságu darabok nem gyémántok voltak, hanem mások. Így csalták a gyárat millióval és millióval. Azonkívül, tekintetes közgyűlés, hogy nyomára jőjjenek a kukorica-manipuláczióknak : beállottam két hónapra kukorica-esősznek. És így biztosíthatom a közgyűlést, hogy szakértelmem nem csal. Nyomára jöttem, hogy a gyár tulajdonképen pattogatott kukoriczából főzött szeszt s e pattogatott kukoriczát a főpiacon levő, harmadik soron és hetedik helyen ülő kofától félliterenkint veszi. Ez a kofa pedig rokonságban áll az igazgatósággal, mert Keppich elnök unokatestvére mostoha fivérének a szakácsnéja unokaöccse volt Wottitz ügyész sógora természetes fiának barátnője által tartott kocsis komájának, s e rokonságnál fogva minden félliter pattogatott kukoriczából egy ujjnyit elrekesztett a Tüskés János cs. kir. mértékhitelítő által ezredrész milligrammokig nem is hitelesített mértékből. Szóljak-e a szénáról, tek. közgyűlés? Öt hétig mást se tettem, mint szénát válogattam és zabot hegyeztem Kukutyin szab. kir. városban. Ismerem tehát a szénát. Több szeszgyári ökörrrel beszéltem, tek. közgyűlés, kik sirva nyelték a falatot. Mert az nem volt széna, hanem a nórinbergi és rövidárkereskedésben vásárolt olesó szalagféle, melyet a kékítő zöldre festett s így a tévutra vezetett fenn-tisztelt ökör megevett. — De, tekintetes közgyűlés, ez mind semmi ahhoz képest, hogy a mérleg hamis. Én, kérem, hat hónapig tanultam mérlegkészítést a Fairbanks-féle czégnél s kinosan tapasztalom, hogy ez a mérleg hamis. Hamis azért, mert nem látok serpenyőket rajta, holott már az ó-görögöknél is ilyenekbe tette az igazság istenasszonya a deczi-és szentigrammokat. Mindezeknél fogva kérem a tek. közgyűlést, hogy az igazgatóságnak a felmentvényt megadni ne sziveskedjék.

Schreiber (tüszög) : Tekintetes közgyűlés. Én hallottam valamit kukoriczáról. Minthogy pedig a kukoriczát én adtam el a gyárnak, ezennel van szerencsém elkérni a tisztelt részvényes urtól azt

az írást és bátorkodom a fejéhez vágni a t. részvényes urnak.

Wottitz (szive mélyéből hasa mélyéhez intézve méla szavait): Tekintetes közgyűlés! Perl részvényes ur irigykedik, hogy nem ő kapta a 3500 frt tiszteletdíjat, holott én azt mondom, hogy először is én nem kaptam semmi díjat, másodsor sokkal kevesebbet kaptam, harmadszor igaz, hogy annyit kaptam, de megérdemeltem. Ami az egyes vádakat illeti, arra feleljen más.

Mandl. Tisztelt közgyűlés, én nem fogok Perl urral személyeskedni, rosszat sem mondok neki, hanem üssön bele a ménkü a hasába! Nem igaz, hogy pattogatott kukoricából gyártottunk, mert sültkrumpliból először krumpliczukrot csináltunk, aztán abból likórt, végre ebből kivontuk a szeszt. Nem igaz, hogy a kőszénnel manipuláltunk, mert azért **kő**-szén az, hogy kő is legyen benne, meg szén is. Nem igaz, hogy drága az épület, mert nem 826,000 forintba került, hanem csak 825,999

frt 99 krba. Nem igaz, hogy a széna czérnából volt csinálva, mert hiszen akkor a trágyában kész vég vásznaknak kellene lenni. Szóval, semmi sem igaz, ami nem igaz.

Stirling. Visszautasítok minden gyanusítást, mi nem vagyunk könyvelők, hanem igazgatók! (Két haragos szempillantást vág Perl fejéhez.)

Schreiber. Hej Ieza, Vicza, Ricza, Cicza, — Pattogatott kukorica! Én adtam el a kukoriczát a gyárnak, ezt meg neked adom Józsi. (Egy 22 kötetes sűrűn irt Perl-féle memorandumot a szerző fejéhez vágja.)

Perl (meglágyulva): Minthogy így áll a dolog, én tehát nem bánom, beleegyezem, legyen az ügyész uré, meg az igazgatóságé a tiszta nyeremény 10, vagy isten neki, 12 perzentje. (Általános kibékülés, Perl és Wottitz összecsókolóznak, Schreiber, Fürst csókokat hintenek Perl felé és mindent megszavaznak Keppich örömeiben 5 liter spirituszt megiszik.)

Aranyos Aranyossyné felléptein tapsoltunk e héten. Látható kellemmel játszott s nagy alakításokat vitt véghez.

Matskássy Julianna szép darab volt. A végén tudtuk meg, hogy voltaképen a fiuk leányok, a leányok fiuk, az öreg Matskássy a fiának Kutyaassy Gábortól született gyereke, a fia-Matskássy pedig saját apjának öcscse, Matskássy Julis pedig önmagának a nagypapája s egyuttal Kálmán herceg testvére és leánya. Jó kis darab volt!

Csütörtökön a kis Nógrádnak lesz a jutalomjátéka, valószínűleg Hoffmann meséiben. Felhívjuk a közönség figyelmét erre az estére, annál inkább is, mert e darabban végre ismét a mi kedves primadonnánkat láthatjuk és hallhatjuk és pedig legszebb szerepében. De Nógrád érdemei is hangosan szólók, úgy hogy a közönségnek módja van válogatni az okok közül, hogy mért jöjjön el, csak eljőjön. Nógrád nem fog személyválogatást tenni a megjelentek közt, neki mindegy lesz, akármi ok vezérelte legyen oda a t. cz. publikumot.

Barna Izsó új operettje a jövő héten kerül színre. Figyelem és várakozás! A „kis hadnagy“ be fogja venni Győr városát, előre mondhatjuk.

Melanchólia.

Óh ne kérdezzétek szomorú mért vagyok?
Hisz árva lelkemnek kinjai oly nagyok.
Arczomon a bánat mért szántott barázdát?
Tudd meg langyos szellő s hirül **neki** add át!

Szeretek szivemnek lángoló hevével,
De nem viszonzózzák — nem dicsekszem evvel.
Akit én szeretek, angyal-e vagy szent-e?
Ne találgassátok: — egy szinpadi szende.

Ah de ő nem szeret, nincs bennem bizalma,
A szive mást keres; — hisz ő hozzám állna:
S mindjárt nem lenne a fájdalmam olyan nagy,
Ha **katona** volnék — csak legalább **hadnagy**.

Ereb Iezig Khinizsy

a heljzetről.

Legyél igazgató-athanácsos a szeszjárnál és hallgassál meg a Perl orchág vádiratát.

Legyél the böszkhe, hodj a khaszinónak egy thagja vagyol és ne főzessél phezsgöt böszkeségben a mágnáschoknak.

Heljezd el a the phénzedet rüplölő léghojó-részvényekben!

Arszlánbörben.

Önagysága: — *Alfréd, szereti ön Galtotti Emiliát?*

Alfréd: — *Ah, nagysád hogy hiheti ön, hogy én más nőt szeressek, mint önt?!*

Garantirozott hírek.

☞ **A szeszgyár 32⁰/₀-os osztalékot ad részvényenkint. A lelkesedés óriási.**

* **Az olvasó-egylet** az Egyetértést és Pesti Naplót is kizárta kebeléből, mert e lapok nem dicsőítették a bugákat. Ellenben előfizettek a „Hans Jörgl“ és „Stix“ czimü nagybecsü lapokra s mindjárt meg is rendeltek benne két 59 krajczáros díszvezérezikket és három arczképet.

— **A Kisfaludy-szoborbizottság** ülést ülés után tart s rendkívüli tevékenységet fejt ki.

Hirdetmény.

A k.-bagosi kaszinóban megüresedett egy tagsági helyre pályázat iratik ki. A pályázók kötelesek igazolni, hogy vagy felnöttek, vagy gyerekek, tudnak kártyázni, kurjogatni, illetlenkedni, szerencséseknek tartják magukat, ha a buga-klikk kölesönt kér tőlük, igazolják, hogy lumpolni képesek és nem válogatnak a tagtársakban, viszont ha az erkölesi stempli a vállukra kerül, őket is megörzi bútól-bajtól az egylet.

Dologtalanok előnyben részesülnek. Szellemi foglalkozással bírók hátrányban.

Az elnökség.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

R. Köszönet! Már egy egész csapat ilyen irás van. Előre is meg voltunk nyugodva, de a tapasztalat még büszkébbekké tesz bennünket. A bélebüzhödtek kompániája a megbélyegzetteket azilumába fogadja, hanem a bélyegzőtől fél. Hja, ő tudja mért. No, meg egy kicsinyt mi is tudjuk és lesz is alkalmunk a nagyfejúekhez, kik most esöndes zavarban tépelődnek, megmonda..unk, amint magukhoz jönnek. — **Balambér.** Bevált. — **H. J. Pápa.** Brávó. Csak jöjjön mielőbb! — **Rix.** Nem lehet közölni. — **Több kéziratról jövőre.**

Kiadótulajdonos, felelős szerkesztő:

SZÁVAY GYULA,

Győr, Kármelita-tér 8. sz. II. em.

